

Het Stoere-binken-weekend der toeristen op 20,21 en 22 maart 1987.

Voortgaande op het succes van vorig jaar werd ook dit jaar besloten om een wild-waterweekend in te richten. Aangezien er vorig jaar op 1 maart nog volop sneeuw lag in de Ardennen, werd de datum 3 weken opgeschoven namelijk naar 20,21 en 22 maart. De boerderij in Rahier werd weeral afgehuurd en uiteindelijk waren er 12 inschrijvingen: Paul Stinckens, Rudi Thijs, Fiel Renckens, Chel Renckens, Frank Cuypers, Bruno en Werner Jannis, Guy Verduyck, Pol Hoeben, Rudi Cornelissen, Willy Pardon en Bert Looten. Het weekend werd tevens boven het doopvont gehouden en kreeg de naam "Stoere-binken-weekend" opgeplakt. Waarschijnlijk omdat de vrouwen thuis bleven en alleen de "echte" kayakers meegingen. De weerberichten van de voorgaande dagen waren niet zo schitterend, althans voor ons weekend, want dan moet het regenen, regenen en nog eens regenen: hoe meer regen in de berggrivieren, hoe meer sport-spektakel voor ons natuurlijk.

Vrijdagavond om 8 uur arriveerden de eersten in de boerderij, terwijl de laatsten om ongeveer 11 uur aankwamen. De avond werd rustig doorgespoeld met bier, wijn en andere alcoholische dranken, zodat een goede nachtrust vanzelfsprekend was.

Zaterdagmorgen arriveerden Paul Stinckens en Bruno Jannis met de botenwagen en met ..... slecht nieuws: het was zaterdag de 21 ste maart, de eerste lentedag en de openingsdag van het visseizoen. Meteen de eerste en enigste dag van het jaar met vaarverbod voor alle kayakers op de Ardeense rivieren en dit om de in grote getale aanwezige vissers niet te storen in hun visbezigheden.

Brute pech voor ons! Na een ellenlange discussie werd er besloten om in Monschau de Ruhr te gaan bevaren. De gebroeders Renckens hadden echter gehoord dat op het topje van België, in het dorpje Rocherath, nog sneeuw lag en dat is voor deze langlaufspecialisten genoeg om het vuur terug aan te wakkeren. Zogezegd zo gedaan. Het langlaufvuur breidde zich uit, zodat uiteindelijk de gebroeders Renckens, Rudi Thijs, Willy Pardon en Bert Looten gingen langlaufen.

De langlaufers hadden geluk want er lag nog veel en zelfs goede sneeuw. Dus voor hen een geslaagde dag. In tegenstelling met de kayakers, die absoluut te weinig water hadden op de Ruhr, zodat zij na enkele kilometers de strijd al moesten staken. In de late namiddag werd er nog een wandeling gemaakt langs de prachtig besneeuwde Ruhr.

's Avonds had iedereen pijn aan de armen tengevolge van de verschillende sneeuwbalgevechten die onderweg hadden plaats gehad. Diezelfde avond werden er bij het gezellige knappende vuur van de grote open haard glühwein gedronken. En zoals het hoort bij een open vuur werden er vele straffe verhalen verteld over o.a. managers en andere soorten mensen. Toen iedereen de open haard dubbel zag en de laatste druppels glühwein uit de glazen gezogen waren, strompelden we naar de verdieping. De nachtdieren rond de boerderij zullen ongetwijfeld de wenkbrauwen gefronsd hebben met al dat gesnurk onder de pannen.

Na een korte, maar diepe nachtrust was zondagmorgen iedereen fit, behalve één persoon, die onder duistere omstandigheden nog een nachtwandeling gemaakt had. Hij had, naar eigen zeggen, de weg gevraagd aan een..... paard in de weide en zodoende was hij tijdelijk verloren gelopen in het donkere Rahier. Maar eind goed, alles goed.

